

Bestyrelsens beretning fremlagt ved Generalforsamlingen 24. marts 2021

Hvad nu hvis...vi (landbruget)ikke var her

Kære generalforsamling - Godaften hjemme i stuerne

Tak for det flotte fremmøde, tak fordi I bakker op om vores fælles forening.
Det glæder mig, at interessen for at deltage er stor, selv om det hele skal foregå online i år.

I foreningens formål står der bl.a., at vi skal:

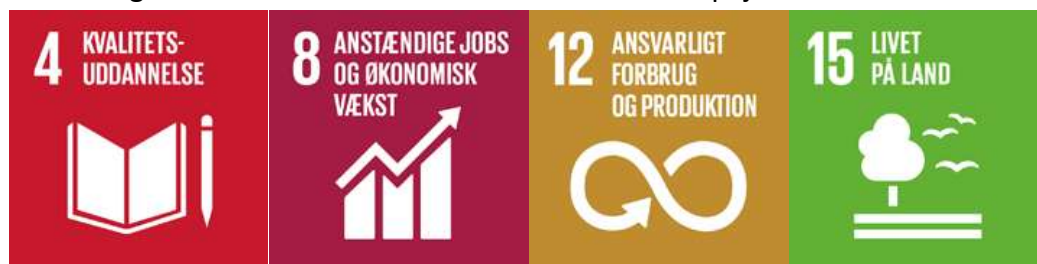
- varetage medlemmernes landbrugsfaglige og erhvervspolitiske interesser
- understøtte medlemmernes sociale og kollegiale interesser
- og at vi skal drive en rådgivningsvirksomhed, hvis formål er at fremme medlemmernes indtjenings- og udviklingsmuligheder.

Med andre ord forpligter vedtægterne både forening, bestyrelse og rådgivning til at handle på den bæredygtige agenda.

Vi står over for en historisk grøn omstilling af landbruget!

På vegne af bestyrelsen og sammen med vores direktør glæder jeg mig til at fortælle, hvordan vi varetager jeres interesser i den grønne omstilling, og hvad det er vi holder øje og arbejder med.

Vi har valgt disse 4 ud af de 17 verdensmål som vores pejlemærker

Løsningen på de store udfordringer

Virkeligheden vil overgå fantasien, når det kommer til løsninger på de store udfordringer, som i dag er klima og biodiversitet.

Uden at træde nogen over tæerne, er vi nødt til at indstille os på, at der med den grønne omstilling vil komme en forandring, som vi slet ikke har fantasi til at forestille os.

Vi har lige set billeder af robotten, der såede hestebønnerne medens landmanden stod på sidelinien og styrede det hele med telefonen.

Når man så tænker tilbage på den udvikling, vi allerede har været igennem, har den været enorm. Nogle af vores ældste kollegaer kan huske hesten, og nu står vi med en robot og en fjernbetjening. Samtidig taler vi om at tage jord ud af produktion og multifunktionel jordfordeling.

Et er den teknologiske udvikling, som naturligt udvikler vores erhverv.

Noget andet er den **stemning**, de **trends** og de **bevægelser**, som er hos forbrugerne og som i høj grad også har indflydelse på den førte politik og vores vilkår.

Hverdagens bekymringer handler i dag ikke om at få mad på bordet, eller om der er fødevarer nok. Det behøver den almindelige dansker ikke at skænke en tanke. De helt grundlæggende behov for vores eksistens er dækket. Det er der andre, som sørger for - bl.a. landbruget.

Når man ikke går sulten i seng, har man overskud og energi til at drømme og tænke kreative tanker på andres vegne – det mærker vi - os der står med de praktiske udfordringer og os der ejer produktionsapparatet ☺.

Måske var bekymringen for om køleskabet kunne blive tomt tilstede for en kort stund den 11. marts sidste år? Men tilliden til forsyningskæderne blev hurtig genskabt, takket være et effektivt landbrug og medarbejdere i følgeindustrien.

Skulder ved skulder sikrede vi og de, at der var mad nok i kølediskene til den danske befolkning. Produktionen og leverancerne fortsatte, selv om COVID-19 udfordrede på mange fronter. Forsyningskæderne har bare fungeret, selv om landet var lukket ned. Tak til jeg alle sammen i hele fødevareklyngen.

En hjørneste

Landbruget og følgeindustrien er med sikre forsyningskæder, eksportindtægter og arbejdspladser **en hjørneste** i det danske velfærdssamfund. Det vil landbruget også være i fremtiden.

Fremover skal landbrugsproduktionen i endnu højere grad end i dag sammentænkes med blandt andet klimatiltag, biodiversitet, skovrejsning, rent vandmiljø og friluftsliv.

Det bliver vores "licence to operate" og vores overlevelse at samtænke og manøvrere i alle de hensyn.

Landbruget varetager i dag en vigtig rolle, som landskabs- og naturforvaltere og som producenter af sunde fødevarer til resten af befolkningen. Arbejdspladsen er det åbne land og der er selvsagt brug for jorden til at dyrke den mad, vi senere er mange om at spise. Politik og planlægning skal derfor sikre, at der fortsat er arealer med høj dyrkningsværdi og udviklingsmuligheder for landbruget.

Vi skal også huske alle de øvrige aktiviteter og oplevelser, som har sit udspring på landet ude hos jer på gårdene. Aktiviteter som i høj grad er med til at gøre lokalområderne attraktive og bidrage til velfærden i samfundet og hos det enkelte menneske.

Det har vi mange eksempler på med gårdbutikker, take-away måltider, besøgsårde, Spor i Landskabet, bærcfeer, gårdkoncerter, vingårde, møllerier, sansehaver, vikingetræf og mange flere gode initiativer.

Initiativer som sikrer, at der er liv på landet, at det er dejligt at være dansker og at turisterne har lyst til at rejse hertil.

Det er **jeg** stolt af og det skal **vi** alle være stolte af.

Tænk hvis vi ikke var her, hvordan så det så ud?

Og det er lige præcis det, som det hele handler om! - Tænk hvis landmændene, fødevarerproducenterne, naturforvalterne og landbrugets egne eventmagere ikke eksisterede?

Tænk - hvis vi var visket væk fra ligningen, som med et viskelæder, der visker i et forkert regnestykke? Hvordan ville danskerne så have det?

Bliver vi taget for givet? Glemmer man, hvad det er, som driver værket og at der i sidste ende også er en forretning, som skal løbe rundt og lønninger, der skal betales?

- Hvad vil der ske, hvis der indføres en CO2 afgift?
- Hvad vil der ske, hvis produktionsarealet indskrænkes yderligere?
- Hvad sker der, hvis vi ikke håndterer klimaforandringerne?
- Hvad sker der, hvis vi ikke får vendt tilbagegangen i biodiversiteten?

Ved sidste års generalforsamlingen talte jeg om forandringens vinde, som et billede på de forandringer landbruget og det øvrige samfund står over for i forbindelse med den grønne omstilling.

På det tidspunkt vidste jeg ikke, at den igangværende COVID 19-pandemi skulle medføre en masse, der rev en tyk gren af stammen. Her tænker jeg på minkerhvervet, som fra den ene dag til den anden skulle finde nye veje, fordi regeringen traf den voldsomme beslutning at nedlægge erhvervet.

Jeg håber, at de erfaringer, som er gjort under denne pandemi vil blive husket og brugt, inden man tager så drastiske beslutninger, næste gang vi bliver ramt af en pandemi.

Retssikkerheden og danskernes velfærd og sundhed, skal stadig gå hånd i hånd. Det mener jeg også godt at den kan gøre, uden at man handler egenrådigt i panik.

Desværre er der også nogle mennesker, der udnytter situationen, og sætter gang i skræmmekampagner omkring risikoen for spredning af sygdomme fra dyr til mennesker.

Personligt er jeg ikke så bange for en spredning, dansk fødevarer sikkerhed og sporbarhed er så høj at en spredning hurtig kan sættes under kontrol.

Vi så også hvor hurtigt, der blev produceret en vaccine, når forskere fra alle nationer og private firmaer arbejder sammen.

Når pandemier/sygdomme raser blandt vores dyr – for øjeblikket fugleinfluenzaen - er det vigtigt at alle, både professionelle og hobbyavlere tager forholdsreglerne alvorligt. Et enkelt udbrud kan koste millioner i tabte eksport indtægter og en masse personlige konsekvenser.

Lige nu er der vigtige politiske forhandlinger i regering og folketing om landbrugets fremtid og rolle i den grønne omstilling. Danmark har et mål om at reducere drivhusgasudledningen med 70 pct. i 2030. Landbruget skal bidrage til den målsætning og forhandlingerne lægger et enormt pres på hele fødevareklyngen.

Fokus i forhandlingerne er primært på den nationale drivhusgasudledning, mens Danmarks globale klimaaftryk ikke fylder meget. De danske udledninger af drivhusgasser tæller blot 0,1 pct. af verdens udledninger.

Så de indsats, vi gør herhjemme for at nå 70 pct.-målsætningen, er som en dråbe i havet. Det er afgørende, at der tænkes globalt i arbejdet for klimaet, og netop på det globale plan rummer den danske fødevareklynges klimaløsninger enorme reduktionspotentialer. Vi kan vise vejen med teknologiske løsninger, vidensdeling og uddannelse.

Klimaråd og økonomiske vismænd mener, at en CO2 afgift er det bedste redskab til at fremme den grønne omstilling i Danmark.

Jeg kan kun være enig med USA's tidligere præsident Eisenhower, der engang sagde at "Landbrug er mægtig nemt, når din plov er en blyant og du er 1000 mil fra en hvedemark.

For et erhverv, som eksporterer 80 procent af sin produktion, betyder udover kvalitet og fødevarsikkerhed, pris naturligvis meget. En CO2-afgift vil derfor være en massakre på erhvervet og et dødsstød for flere.

Produktion, kapital, og viden vil hurtigt flygte til bedre muligheder i andre lande.

De landmænd, som af en eller anden grund har en bedrift, der ikke er fleksibel eller omstillingsmulig, vil hurtigt sygne hen og blive afviklet. En væsentlig nedsat produktion vil kunne fortsætte - men med et meget mindre udbud.

Vurderingen fra Landbrug & Fødevarer lyder, at ca. 20.000 vil miste deres beskæftigelse, primært i yderområderne, hvis afgifterne gennemføres.

Samtidig vil en mindre fødevareproduktion hæve fødevarepriserne. Høje priser på mad rammer også skævt i samfundet.

Dansk landbrugs mangfoldighed er enorm. Lad mangfoldigheden udfolde sig til gavn for løsninger, som kan sikre vores fælles fremtid. Vi er et erhverv, som byder ind med mange løsninger til at

begrænse CO2-udledningen.

Et godt grundlag for en bæredygtig udvikling skal altid baseres på økonomisk sikkerhed. Må fornuften derfor sejre og bane vejen for brede forlig i folketinget.

Opgør med vanetækningen

Både i L&F og lokalt arbejder vi politisk på at få skabt forståelse for de samfundsmæssige konsekvenser ved det fremlagte forslag samt gehør for de alternative løsninger, som vi kan levere.

Det politiske lobbyarbejde gør det ikke alene. Der er sideløbende brug for **innovation og et opgør med vanetækningen hos os selv, hos politikere og forbrugerne.**

Vi **kan og vi skal** bringe os selv i en førerposition ved at levere reelle bæredygtige løsninger.

Kan vi det, kan vi også få større indflydelse på vores egen fremtid, så vi fortsat kan tilføre værdi til vores aktiviteter og vores samfund.

Vores DNA er historisk set skabt til iværksætteri - til overlevelse. Derfor må lovgivning og fordomsfuld vanetækning ikke blokere for, at hjulene fortsat kan rulle og fjerne det økonomiske incitament for vores drivkraft.

F.eks. var pyrolyseteknologien allerede på banen for 10 år siden, men der var samfundet ikke klar og sådan kan vi trække flere eksempler frem, hvor samfundet ikke er klar.

Vi skal fortsætte med at forklare og vise vores politikere, at bæredygtig og lønsom fødevarereproduktion i et moderne dansk landbrug går fint i spænd med naturpleje, biodiversitet, klima- og miljøhensyn, men vi skal også forklare at en bæredygtig og lønsom fødevarereproduktion ikke kan opretholdes på udmagrede, tilgroede eller forsumpede arealer.

Fra plov til pløjefri

For 100 år siden tildelte Frederiksborg Amts Landboforening diplomer til dygtige landmænd for godt og veludført pløjearbejde, for tilberedning af et godt såbed, hvor foder og fødevarer kunne dyrkes. Ploven gjorde forarbejdet den gang og har gjort det i generationer.

I dag, hvor vi skal indtænke miljø og klima, når vi producerer fødevarer, er problematikken en anden. Den **pløjefri dyrkning** er blevet **et af redskaberne i det klimavenlige jordbrug** med positiv effekt på både miljø og biodiversitet.

Helt lokalt er vi på vej til at udvikle en uddannelse i pløjefri dyrkning/Conservation Agriculture. Det kan blive et nyt forretningsområde for Agrovi, som kan række langt ud over Danmarks grænser. Det vil I høre mere om senere i aften.

Adgangskortet er bæredygtighed

For ti år siden fik jeg at vide af en højtplaceret embedsmand, at vi landmænd havde drevet jorden på den samme måde i mere end 100 år og det var ikke sikkert at det skulle se sådan ud de næste 100 år. Den gang blev jeg tosset, som i stik tosset, men jeg må jo bare indrømme at virkeligheden **også** er ved at indhente mig.

Bæredygtig produktion **er vores adgangskort** til finansiering, til forbrugerne og til fremtiden.

Vi skal kunne dokumentere, at vores produkter er produceret bæredygtigt.

Skal vi i banken, bliver vi mødt at krav om klimaregnskab og inden længe tror jeg, at vi også skal dokumentere vores indsats for biodiversiteten. Natur og biodiversitet er allerede tænkt ind i reglerne for bæredygtig finansiering. Vi vil også møde kravene i den kommende CAP-reform.

Er radaren indstillet korrekt?

På et overordnet plan kan jeg godt have en bekymring for, om vi har viden nok til at løse de store problemer på miljøområdet. Eller med andre ord om vi undersøger for de rigtige ting, særlig når det gælder kvælstofproblematikken. Er radaren indstillet korrekt? Vi bliver nødt til at se på hvad der virker og ikke gøre hvad vi plejer.

Som eksempel kan nævnes kvælstofforbruget i landbruget, som er blevet sænket markant (næsten halveret) siden 1984, men politikerne siger stadig, at vi langt fra målet. I år 1900 er kvælstofudledningen, den samme som i dag, men på det tidspunkt var der en bedre økologisk tilstand i fjorde og søer.

Ved vi egentlig nok om alle de andre faktorer, der kan påvirke vandmiljøet. Er der andre faktorer, som vi slet ikke måler på? Har vi de rigtige analysemetoder? Kommer vi hele vejen rundt? Har man stirret sig blind på landmanden? Kommer man højt nok op i helikopteren og dernæst langt nok ned i problematikkerne?

Det er jeg ikke sikker på. Derfor skal vi fortsat arbejde på, at politikerne får en mere nuanceret og faglig tilgang til årsagerne. – vi skal fortsat stille de kritiske spørgsmål? – vi skal klæde politikerne på – Husk at det er valgår i år – gå til de lokale politikere.

Bioteknologien er en del af løsningen – hvis politikerne tør.

Klimaforandringerne kan med lange tørkeperioder og til andre tider voldsomme regnperioder, udfordre fødevarereproduktionen. Har vi som samfund råd til at sige nej tak til løsninger, der kan give robuste og tørketolerante afgrøder?

I respekt for det ukendte er vi nødt til at have tillid til de bioteknologiske løsninger.

Forskningen skal styrkes, så vi kan finde de rigtige løsninger, men vi har faktisk allerede brugbare metoder. Her tænker jeg især på de muligheder der ligger i genteknologien, som f.eks. CRISPR-metoden m.fl. – lovgivningen understøtter bare ikke brugen af dem. Og der er i samfundet en forskrækkelse over for de metoder.

Kan vi tillade os at sige nej til disse løsninger, hvor vi kan producere under hensyntagen til både klima, miljø og biodiversitet på samme tid? Mit svar er nej, så lad os endnu en gang appellere til fakta og faglighed, og lad os så sætte ind der, hvor vi får mest miljø og klima for pengene.

CO2 – kvoterne er vores egne

Klimacertifikater og salg af CO2 kvoter (besparelser) fra landbruget har skabt meget debat i medierne de sidste par måneder.

En CO2-kvote (besparelse) er en handelsvare, som kan tilføre landbruget værdi. En CO2 kvote giver ret til at udlede 1 t CO2 ækvivalent. Flyselskaber og andre, der selv har vanskeligt ved at blive neutrale, vil derfor gerne købe disse kvoter.

Hvem ejer egentlig den CO2 – besparelse, som landmanden har opnået på sin bedrift ved at ændre på dyrkningspraksis? I Nordsjællands Landboforening har vi den holdning, at det er landmanden selv, der har retten til at bestemme, om CO2 kvoten skal sælges eller ej.

I foreningen ser vi det som en vigtig opgave, at vi kan rådgive og hjælpe vores medlemmer til at reducere udledningen af CO2 hjemme på ejendommene. Det kan f.eks. være ved at ændre på dyrkningspraksis, udtage lavbundslande eller energioptimere.

Vi er klar, men er den offentlige administration klar til at håndtere ansøgninger om f. eks. etablering af vådområder og udtagning af lavbundsområder og ansøgninger til teknologiforbedringer?

Solceller og vindmøller er en del af fremtidens CO2 neutrale energiløsninger, og det skal der være plads til i landskabet og på tagene. Her må lokalplaner, udpegninger og fredninger ikke spænde ben for de bæredygtige løsninger, som skal bære os ind i fremtiden.

Inden for de kommende år skal der graves elkabler ned fra **Havvindemølleparken ved Hesselø** nord for Gilleleje og ned til Hove Vest for Tåstrup.

Flere af foreningens medlemmer skal lægge jord til kablerne. Vi har holdt et informationsmøde for vores medlemmer i området. Formålet var dels at orientere om landsaftalerne og lodsejernes rettigheder, dels at klæde lodsejerne fagligt på forud for, at de skal indgå aftaler.

Naturpleje og biodiversitet er også vores ansvar

En forbedret indsats for biodiversiteten involverer i stor udstrækning de danske landmænd, det involverer os alle og vi har et ansvar for at vende udviklingen. Biodiversiteten vil i langt højere grad komme til at sætte rammerne for vores erhverv og vi skal være rustet til at leve op til de krav, som der stilles til os.

Målrettet naturpleje forekommer i dag på mange ejendomme i større eller mindre grad.

Det er min oplevelse at mange af os gerne vil noget mere, men vi holder os tilbage fordi vi frygter restriktioner på et senere tidspunkt, som vi ikke kan komme ud af.

Der er behov for en oprydning i regelsættet og det økonomiske incitament for at i gang sætte aktiviteter har været meget lille. Det skal være muligt for danske landmænd at have og skabe natur, samtidig med at de kan drive og udvikle et konkurrencedygtigt landbrug.

I efteråret havde vi besøg af miljøminister Lea Wermelin. Sammen med 30 landmænd og tænketanken Frej gav vi ministeren flere bud på, hvad der skal til, for at vi kan øge biodiversiteten i agerlandet. Mødet mundede ud i 9 konkrete anbefalinger, som efterfølgende blev sendt til ministeriet.

Lad det rode

Tilbagegangen i biodiversiteten skyldes i højgrad mangel på levesteder. Vi kan hver især gøre meget derhjemme, lade det rode lidt i hegn og krat med grenaffald, stenbunker og en glemt halmballe. De ukurrente hjørner kan vi lade stå, osv. Naturpleje er en hel videnskab, som vi alle skal blive dygtigere til at praktisere, hvis vi skal vende udviklingen. SEGES tilbyder en række videoer og anden information. I vores eget nærområde samarbejder vi med jægerforbundet om projekt levestedsindsatser, hvor vi på tværs af ejendomsgrænser og markskel skal koordinere indsatsen.

Faunastriberne spreder sig

Igen i år samarbejder vi med kommunerne om etablering af faunastriber i det åbne land. 9 kommuner deltager i år. Er man lodsejer i en af de 9 kommuner og har lyst til at deltage er tilmeldingsfristen den 6. april. I kan læse mere om projektet på vores hjemmeside.

Alle kommuner arbejder i øjeblikket på at færdiggøre de kommende kommuneplaner. Heri vil de endelige udpegninger til Grønt Danmarkskort være. Enhver udpegnings har en konsekvens, det være sig negativt som positivt. Det giver ikke mening at male højproduktive landbrugsarealer grønne. **Udpegningerne skal være der, hvor der er størst potentiale for at udvikle naturen.** Det har vi givet udtryk for igen og igen over for kommunerne. Kommunerne er forpligtet til at opfylde en række statslige krav ved udpegninger, bl.a. skal alle Natura 2000 områder og større naturområder indgå.

Fra foreningens side italesætter vi igen og igen vigtigheden af frivillighed og dialog med lodsejerne. Vi opfordrer også til at planlæggerne kommer ud i marken for at se på de reelle forhold. Det ser vi nu eksempler på sker.

Adgang til naturen

Når naturen har det skidt og den biologiske mangfoldighed er i tilbagegang, så giver det ingen mening at præsentere sti- og fredningsforslag, som skal give offentligheden mere adgang til arealer, som ellers lå uforstyrret hen til gavn for fugle og dyr.

Vi har desværre også i denne vinter oplevet at besøgende i naturen ikke kan finde ud af, hvor man må færdes og at hunde skal føres i snor. Hvem er taberen, når simpel god opførsel ikke kan overholdes? – Det er naturen.

Et af vores medlemmer blev tidligere på året overfaldet, da vedkommende gjorde den gående

opmærksom på, at det ikke var tilladt at færdes på medlemmets private arealer med en løsgående hund. Hvor er vi henne? Jeg tror at man ikke tænker over at den form for færdsel kan forstyrre markvildtet. Fra foreningens side er vi opmærksomme på, at der skal arbejdes for at få skabt mere oplysning om konsekvenserne. Vi vil tage dialogen med de relevante parter, så vi kan få gang i en oplysningskampagne.

Arealinteresserne er store og det lægger et stort pres på de dyrkbare arealer. Nordsjælland ser også stadig nye fredningsforslag – senest på Arrenæs.

Med hjælp fra NOLA har de lokale lodsejere organiseret sig og efterfølgende forsøgt at gå i dialog med DN omkring fredningsbestemmelserne og kommet med forslag til alternative udpegninger, som også kan sikre både produktion, klima og natur. Det har været svært for lodsejerne at trænge igennem. Klimaudfordringerne vinder ikke ved rigide udpegninger. Vi venter også stadig på en afgørelse på Esum Søstifredningen.

Bæveren bidrager også til biodiversiteten. I perioden 2009 - 2011 blev der udsat 33 bævere omkring Arresø. I dag er der 55-66. Bæverne bygger jo dæmninger for at hæve vandstanden, bl.a. for at beskytte deres bo. Den hævede vandstand kan give problemer på de omkringliggende arealer. Efter flere henvendelser fra medlemmer, der har oplevet udfordringer ved dæmningerne, har vi sammen med de kommunale vandløbsmedarbejdere og Naturstyrelsen besigtiget dæmningerne i december. En af dæmningerne er allerede fjernet af Naturstyrelsen og ved den anden dæmning er der lagt et rør igennem for at sikre at vandstanden ikke steg for meget. Derved tilgodeså man også bæverens behov.

Der er kommet en ny bekendtgørelse i 2020 og i samarbejde med Naturstyrelsen prøver vi at løse udfordringerne lokalt med dæmningerne. Meld derfor tilbage, hvis der opstår eller kan opstå problemer, så vi kan tage det med videre og få løst problemet inden det bliver for stort.

Drikkevandsbeskyttelse

Jeg vil gerne takke L&F for at gå ind i de principielle retssager om påbud og ekspropriationsforretningerne om erstatningsstørrelser i BNBO – områder, som f.eks. ved Bjellekær. Den havde vi ikke kunne løfte alene.

Sagen er principiel og vil få betydning for erstatningstørrelsen i resten af landet. Sagen er endnu ikke afgjort, da den endelig forretning har været udskudt flere gange. Vores lokale konsulenter og bestyrelse har lagt mange timer i hele forløbet.

Fra foreningens side (for)følger vi BNBO-arbejdet og de kommende indsatsplaner i vores lokalområde. Desværre går det trægt med at høre nyt fra kommunerne om deres BNBO forpligtigelser, som skal være afsluttet i december 2022.

Vi er med om bordet

Nærhed, nærvær og dialog fremmer vores fælles sag. Derfor har NOLA repræsentanter i en række råd og nævn og sørger for at være med ved bordet, når vi kan. Vi holder møder med de lokale politikere og vi indsender bemærkninger og høringssvar. Vi skriver læserbreve og synspunkter.

Helt lokalt har vi jo 11 kommuner, hvor der er 3 eller 4 udvalg, som har indflydelse på vores hverdag. De udvalg mødes 11 gange om året. Vi følger dagsorden og referatet, for at være på forkant med udviklingen. Det er et stort arbejde (*I kan selv regne det ud (11*4*11)*), så vi i tide kan få fat i politikerne. I nogle tilfælde får man også ting til at forsvinde, før de er blevet til et egentlig problem eller til at opstå, fordi det kan vise sig at være en god ide til alles bedste. Det er sejre, som kan være svære at kommunikere.

Det vedholdende lokale arbejde har båret frugt. Vi oplever at kommunerne søger os for at få os i dialog på forkant. Det er et resultat at et langt langt sejt træk, hvor vi, når vi møder op har fakta i orden og konstruktive løsninger med – vi er en partner, som er til at stole på.

Vi er også tilbage i en form for politisk samarbejde i Region Øst – i et Landbrugspolitisk forum. Her mødes formændene på Sjælland for at koordinere vores fælles interesser på de landbrugspolitiske områder, så ressourcerne bliver brugt bedst muligt. Jeg forventer at det koordinerede tilgang til opgaven vil løfte interessevaretagelsen, så det er et enigt østdansk forum, som rejser problematikken på Axelborg. Under samme forum har vi nedsat et inspirationsforum for unge landmænd. Det er vigtigt at vi lytter til de unge mennesker og inddrager dem i arbejdet, da det er dem, som skal sikre en bæredygtig fødevarerforsyningen og det rene drikkevand fremover.

De fysiske møder kommer tilbage

Coronaen satte en stopper for mange aktiviteter i det danske samfund. Det fik også indflydelse på vores aktiviteter i Landboforeningen. Vi måtte fra midten af mart skrue ned for blusset på de fysiske møder, vi måtte ikke komme til dyrskuer og den udskudte generalforsamling blev meget mindre end den plejer. De færre aktiviteter kan ses på regnskabet.

Vi håber at vi snart igen kan mødes fysisk til møder og erfaggrupper.

Som noget nyt har vi taget initiativ til et netværk/erfagruppe for kvinder, der skal starte op her i foråret – Der er allerede stor interesse for initiativet. Og vi vil meget gerne være omdrejningspunkt for flere netværk. Kom med jeres ideer. Vi trænger til at mødes ansigt til ansigt, til at gå i marken sammen, til at udveksle erfaringer over kaffebordet og til at få ideer sammen.

Tænk hvis vi landbruget ikke var her?

Tænk hvis landboforeningen, Seges og L&F ikke var her?

Hvad skulle vi så spise? Og hvem skulle så tale og kæmpe for vores sag, når det gælder?

Vi har brug for hinanden – vi har brug for en stærk politisk organisation – vi har brug for samholdet . Jeg vil derfor igen opfordre jer til at invitere jeres nabo med i foreningen. Jo flere vi er, jo bedre kan vi varetage jeres interesser - Og jo nemmere bliver det at skabe resultaterne

Tak for jeres opbakning, tak til alle samarbejdspartnere og alle medarbejderne i Agrovi, som hver dag lægger en ære i at hjælpe og rådgive os

Tak for ordet